ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 14ης Σεπτεμβρίου 2000 *

1. Με την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως που ασκήθηκε κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο

1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 90/387/ΕΟΚ και 92/44/ΕΟΚ με σκοπό την προσαρμογή τους στο ανταγωνιστικό περιβάλλον του τηλεπικοινωνιακού τομέα [1], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1997.

3. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε εμπροθέσμως κοινοποίηση των διατάξεων περί μεταφοράς στην ιταλική έννομη τάξη της οδηγίας και δεν διέθετε κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συναγάγει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή, κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), τάσσοντας προθεσμία στην Ιταλική Δημοκρατία με επιστολή της 25ης Αυγούστου 1998.

4. Με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 1998, η Ιταλική Κυβέρνηση ανέφερε στην Επιτροπή ότι τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας ήσαν στο στάδιο της καταρτίσεως.

5. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή, με έγγραφο της 26ης Ιανουαρίου 1999, απηύθυνε αιτιολογημένη γνώμη στην Ιταλική Δημοκρατία, καλώντας τη να λάβει, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως του εγγράφου αυτού, τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθεί προς την οδηγία και να της κοινοποιήσει τα μέτρα αυτά.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — ΕΕ L 295, σ. 23.

6. Με έγγραφο της 12ης Απριλίου 1999, η Ιταλική Δημοκρατία διαβίβασε την Επιτροπή σχέδιο διατάγματος που αφορούσε, μεταξύ άλλων, τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 97/51.

7. Η Επιτροπή, δεδομένου ότι κανένα άλλο πληροφοριακό στοιχείο δεν της κοινοποιήθηκε σχετικά με τα ιταλικά μέτρα μεταφοράς, άσκησε την παρούσα προσφυγή.

8. Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση της Συνθήκης, αλλά επισημαίνει την ύπαρξη του σχεδίου της ιταλικής κανονιστικής πράξεως το οποίο, κατ' αυτήν, διαβιβάστηκε για ενημέρωση στην Επιτροπή και για γνωμοδότηση στο Consiglio di Stato. Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το Consiglio di Stato θεώρησε σκόπιμο, προτού αποφανθεί, να ζητήσει τη γνώμη της Autorità per le garanzie nelle comunicazioni και της Autorità garante della concorrenza e del mercato.

9. Η επιχειρηματολογία νομολογία αυτή δεν μπορεί ωστόσο να άρει τη αιτίαση της μη εμπρόθεσμης μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Έτσι, δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν επήλθε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η προσφυγή που η Επιτροπή άσκησε για τον λόγο αυτό πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

10. Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/51, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

11. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Πρόταση

12. Προτείνω να εκδοθεί η ακόλουθη απόφαση:

«1) Η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη οδηγία 97/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 90/387/ΕΟΚ και 92/44/ΕΟΚ με σκοπό την προσαρμογή τους στο ανταγωνιστικό περιβάλλον του τηλεπικοινωνιακού τομέα, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»